

ասացեալ սրբոյն Գրիգորի Աստուածաբանի,
 ...ի վայելումն եւ յիշատակ... աչք Յովա-
 նէս հեղահողի ընտրեալ քահանայի, որ մա-
 կանուամբ կոչի Քարմատանենց...: Բայց
 գրեցաւ սա ի թվին Հայոց (Ձգ ||| ին տողին
 վրայ գրուած եւ ջնջուած) քառիցս (ի լուս-
 չորիցս) յիննակի եւ Գ յորելինի, այլ եւ էրզի
 աւելորդի, Օգոստոսի ԺԷի, ի տիրախնամ եւ
 աստուածապահ մայրաքաղաքս Լէվ կոչե-
 ցեալ, ի դուռն Ննջման սուրբ Աստուածածնի,
 ձեռամբ մեղսամած եւ փծուն գրչի, Սիմէոն
 գպրի Չամոսցացո»:

Գրչութեան տարին, զոր բառախաղով
 ուզած է տալ Սիմէոն, կ'երեւայ թէ խանդա-
 րում մը կրած է: Ձեռագրին մէջ Հայոց բառին
 վրայ մանրագիր գրուածք մը կայ, որ՝ մա-
 սով ջնջելու փորձ մ'եղած ըլլալով, այժմ
 դժուարաւ կը կարդացուի. կը նշմարուին տա-
 կաւին չ գ ||| ին գրերը, զոր կ'ուզեմ կարգալ
 եօթնհարիւր վեշտասանին, ասով կը ստա-
 նանք $716 + 4 \times 50 + 3 \times 50 + 7 = 1624$: Այս թուականին Սիմէոն Լվով կը
 գտնուէր, ինչպէս պիտի տեսնենք: Հ. Տա-
 չեան կը գրէ պարզապէս թէ գրչութիւնը
 «1700էն յառաջ ըլլալու է» (անդ, էջ 366):
 Հ. Ալիշան անգամ մը փորձած է կարգալ
 «1618?» (էջ 174), այսպէս հարցականով,
 ուրիշ անգամ «1659» (էջ 193): Աւելի դիւ-
 րին պիտի ըլլար՝ 357 ստանալէ ետքը են-
 թադրել 700 եւ ամբողջին մէջ տեսնել